

Abacus 1

- 1 Τὸ λῆμμα, ὃ εἶδεν Ἀμβακουμ ὁ προφῶτης.
- 2 Ἔως τίνος, κύριε, κεκραύξομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃς; βοῶσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις;
- 3 ἵνα τί μοι ἔδειξας κόπους καὶ πόνους, ἐπιβλέπειν ταλαιπωρίαν καὶ ἀσεβείαν; ἐξ ἐναντίας μου γέγονεν κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει.
- 4 διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον· ἔνεκεν τούτου ἐξελεῖσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον.
- 5 ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε, διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται.
- 6 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους τοὺς μαχητάς, τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ τὸ ταχινὸν τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομήσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ·
- 7 φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἐστίν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἐστίν, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεῖσεται·
- 8 καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρθάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιπάσσονται οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὄρμῳ σουσιν μακρόθεν καὶ πετασθῶσονται ὡς ἀέτος πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν.
- 9 συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἦξει ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξ ἐναντίας καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν.
- 10 καὶ αὐτὸς ἐν βασιλευσίν ἐντρύφῃσει, καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίζεται καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατῶσιν αὐτοῦ.
- 11 τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα καὶ διελεύσεται καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ μου.
- 12 οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς, κύριε, ὁ θεὸς ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν. κύριε, εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν· καὶ ἔπλασέν με τοῦ ἐλέγγειν παιδείαν αὐτοῦ.
- 13 καθαρὸς ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὄραν πονηρά, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνῶσιν ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονούντας; παρασιωπῶσιν ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον;
- 14 καὶ ποιῶσιν τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἔρπετά τὰ οὐκ ἔχοντα ἠγούμενον.
- 15 συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν καὶ εἴλκυσεν αὐτόν ἐν ἀμφιβλῶστρον καὶ συνῶσιν αὐτόν ἐν ταῖς σαγῶναις αὐτοῦ· ἔνεκεν τούτου εὐφρανθῶσεται καὶ χαρῶσεται ἡ καρδία αὐτοῦ·
- 16 ἔνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγῶνι αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλῶστρον αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανεν μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά·
- 17 διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβληστρον αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς ἀποκτένειν ἔθνη οὐ φείσεται.

Abacus 2

- 1 Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στῶσομαι καὶ ἐπιβῶσομαι ἐπὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλῶσιν ἐν ἐμοὶ καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγγόν μου.
- 2 καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με κύριος καὶ εἶπεν Γράψον ὄρασιν καὶ σαφῶς ἐπὶ πυξίον, ὅπως διώκη ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.
- 3 διότι ἔτι ὄρασις εἰς καιρὸν καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐάν ὑστερῶσιν, ὑπόμεινον αὐτόν, ὅτι ἐρχόμενος ἦξει καὶ οὐ μὴ χρονίση.
- 4 ἐάν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζῶσεται.
- 5 ὁ δὲ κατοινωμένος καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἀλάζων οὐδὲν μὴ περάνη, ὃς ἐπλάτυνεν καθὼς ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτόν πάντα τὰ ἔθνη καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτόν πάντας τοὺς λαούς.
- 6 οὐχὶ ταῦτα πάντα παραβολὴν κατ' αὐτοῦ λῶμονται καὶ πρόβλημα εἰς διῶσιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν Οὐαὶ ὁ

πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ, ἕως τίνος; καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς.

- 7 ὅτι ἐξαίφνης ἀναστῶσονται δάκνοντες αὐτόν, καὶ ἐκνῶσουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.
- 8 διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύουσίν σε πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτῶν.
- 9 ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοῦ τάξαι εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν.
- 10 ἐβουλεύσω αἰσχύνῃ τῷ οἴκῳ σου, συνεπέραννας λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἐξῶμαρτεν ἡ ψυχὴ σου·
- 11 διότι λίθος ἐκ τοίχου βοῶσεται, καὶ κάρθαρὸς ἐκ ξύλου φθέγγεται αὐτά.
- 12 οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασιν καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.
- 13 οὐ ταῦτά ἐστιν παρὰ κυρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὀλιγοψύχησαν.
- 14 ὅτι πλησθῶσεται ἡ γῆ τοῦ γινῶναι τὴν δόξαν κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς.
- 15 ὦ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾶ καὶ μεθύσκων, ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπῆλαια αὐτῶν.
- 16 πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ καὶ διασαλεύθητι καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτῶριον δεξιᾶς κυρίου, καὶ συνῶσθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου.
- 17 διότι ἀσεβεία τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτωῶσιν σε διὰ αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτῶν.
- 18 Τί ὠφέλει γλυπτόν, ὅτι ἐγλυψαν αὐτό; ἔπλασαν αὐτὸ χώνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι εἰδῶλα κωφά.
- 19 οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ Ἐκνηψον ἐξεγέρθητι, καὶ τῷ λίθῳ Ὑψώθητι· καὶ αὐτὸ ἐστὶν φαντασία, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ.
- 20 ὁ δὲ κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβεῖσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Abacus 3

- 1 Προσευχῆ Ἀμβακουμ τοῦ προφῶτου μετὰ ὠδῆς.
- 2 Κύριε, εἰσακῶσα τὴν ἀκοῶν σου καὶ ἐφοβῶθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. ἐν μέσῳ δύο ζῶων γνωσθῶσιν, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔθνη ἐπιγνωσθῶσιν, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθῶσιν, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχῶν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθῶσιν.
- 3 ὁ θεὸς ἐκ Θαίμαν ἦξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, διάψαλμα. ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλῆρης ἡ γῆ.
- 4 καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἐστίν, κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.
- 5 πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται, ἐν πεδίλοις οἱ πόδες αὐτοῦ.
- 6 ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψεν, καὶ διετάκη ἔθνη. διεθρύβη τὰ ὄρη βίβρα, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι.
- 7 πορείας αἰωνίας αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον· σκηνώματα Αἰθίοπων πτοηθῶσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδαίμ.
- 8 μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβῶσιν ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.
- 9 ἐντεινῶν ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα, λέγει κύριος, διάψαλμα. ποταμῶν ῥαγῶσεται γῆ.
- 10 ὄψονταί σε καὶ ὠδινῶσουσιν λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας αὐτοῦ· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

11 ἐπ' ῥθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελῶνη ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου.

12 ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατὰξεις ἔθνη.

13 ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξ' ἡγείρας δεσμοὺς ἕως τραχῆλου. διάψαλμα.

14 διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθῶνται ἐν αὐτῇ· διανοίξουσιν χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔσθων πτωχὸς λάθρα.

15 καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου ταράσσοντας ὕδωρ πολὺ.

16 ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοῦθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθεν τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἔξις μου.

ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου.

17 διότι συκὴ οὐ καρποφορῶσει, καὶ οὐκ ἔσται γενῶματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιῶσει βρώσιν· ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν βόες ἐπὶ φάτναις.

18 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρῶσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

19 κύριος ὁ θεὸς δύναμίς μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.